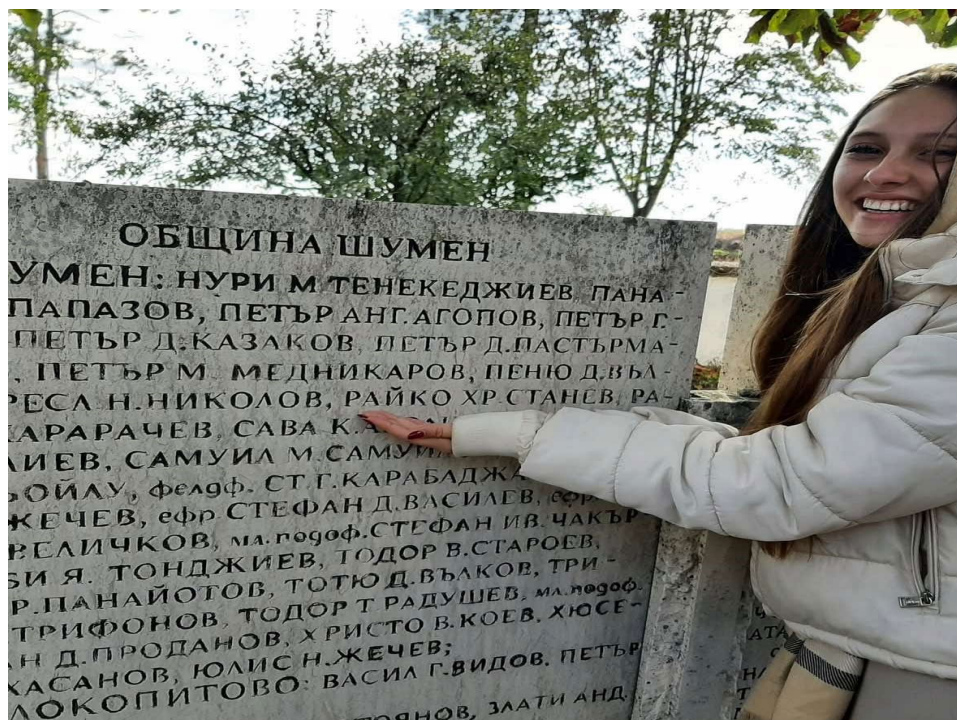

Нашето семейство помни!

Дядо ми разказваше за далечната 1915 и за неговия дядо. Били четирима братя. Най-младият бил мобилизиран за война. Заради силната семейна връзка, по-големият брат пожелал да иде с него, да го пази. Година по-късно Райко (моят прадедо) участва в Тутраканската епопея. Крепостта била превзета само за ден. Ден на победа, но и на скръб.

По-големият брат намира Райко мъртъв на бойното поле. Погребали го в Шумен, но името му е на Алеята на славата до паметника-обелиск край Тутракан, на който пише: ”Чест и слава на тия, които знаят да мрат героически за техното отечество”. Всеки погребан там е герой!

И аз ще помня и аз ще разказвам!

Нека помним онези, чиито имена времето отнесе, но подвигът им остана!

Златна Росен Йорданова, 16 години,

Професионална гимназия по туризъм "Проф. д-р Асен Златаров", гр. Варна